

AL MEER DAN 40 JAAR EEN KUNST OP ZICH

KUNST AAN DE DIJK KORTENHOEF

Noé Inui- viool Vassilis Varvaresos- piano

Donderdag 14 maart 2024
Programma en toelichting

Programma:

F. Schubert Rondo in b for violin and piano, D 895

Andante - Allegro

Ravel Sonata nr 2 in G

- I. Allegretto
- II. Blues
- III. Perpetuum mobile

Rieteke Hölscher

première "Curtevenne"

Pauze

Intermezzo

Noe en Vassilis interviewen elkaar over 10 jaar optreden bij Kunst aan de Dijk, hun carrière en blik op de toekomst. Ook gaan ze in gesprek met Rieteke over haar nieuwe werk.

J. Brahms Violin Sonata No. 3 in d, Op. 108

- I. Allegro
- II. Adagio
- III. Un poco presto e con sentimento
- IV. Presto agitato

Biografieën

Noé Inui (Brussel 1985), Griekse moeder en Japanse vader, woont sinds 2006 in Düsseldorf. Op vierjarige leeftijd begon hij met vioollessen; hij studeerde af aan de conservatoria van Brussel, Parijs, Karlsruhe en Düsseldorf. Hij won eerste prijzen op internationale concoursen, zoals de speciale prijs voor jong talent van de Sibelius Competition/Helsinki 2005, de Louis Spohr Medal 2007 en Young Concert Artists/New York 2009.

Op de Verbier Festival Academy in 2012 ontving hij de felbegeerde topprijs, Prix Julius Bär, uitgereikt aan een musicus met uitzonderlijk talent; in 2013 maakte hij zijn debuut op het Verbier Festival. In 2020 selecteerde Het Concertgebouw Noé als een van hun "Classical Futures Europe Artists".

Noé's Griekse en Japanse roots geven zijn optredens een unieke mix van extravert spel en technische precisie. Hij toert regelmatig naar Japan, zowel als solist als in recitals. In Tokyo/Suntory Hall voerde hij met de Japan Philharmonic zowel het Mendelssohn Concerto als het Tchaikovsky Concerto uit. Hij speelde als solist in de VS en vele Europese landen; werkte met vele dirigenten

In de Nationale Opera & Ballet/Amsterdam vertolkte Noé Beethovens Vioolconcert bij de voorstelling Shape van Het Nationale Ballet. De New York Times prees deze vertolking de hemel in met superlatieven als 'brilliantly performed by Noé Inui'. Ook voerde hij Bernsteins vioolconcert 'Serenade after Platos Symposium' bij hetzelfde balletgezelschap uit, eveneens in de Nationale Opera & Ballet.

Als kamermusicus deelde Noé het podium met coryfeeën als Leonidas Kavakos en Martha Argerich. Hij maakt deel uit van het pianotrio Trio Bell'Arte; met de Griekse pianist Vassilis Varvaresos is hij als Duo Inui-Varvaresos in Nederland, België en Duitsland regelmatig te horen: in februari 2016 stond dit charismatische duo in een uitverkochte Kleine Zaal van het Concertgebouw in Amsterdam.

Samen met Varvaresos, altist Daniel Palmizio en celliste Ella van Poucke vormt Noé tevens Pianokwartet Corneille, waarmee hij op alle grote podia in Nederland stond. Als solist treedt Noé op met gerenommeerde orkesten in Japan en in de meeste Europese landen. Zijn spel combineert kracht en virtuositeit met emotie; ook door zijn podium présence is hij uitermate geliefd bij het publiek.

Noé nam zeven CD's op. In november 2019 werd zijn album met alle solosonates voor viool van Eugène Ysaÿe uitgebracht en zowel in verschillende Europese steden als in Japan gelanceerd. In diverse toonaangevende dag- en vakbladen kreeg deze CD de maximale waardering, zoals een 10 in Luister, CD van de maand in The Strad en een nominatie van het toonaangevende Opus Klassiek.

Noé bespeelt een Tomasso Balestrieri (Mantua) uit 1764.

Vassilis Varvaresos (1983, Tessaloníki) was in 1998 de jongste winnende pianist ooit van Young Concert Artists/New York, waarna zijn recitaldebuut in New York en Washington lovend werden ontvangen.

Vassilis is naast concertpianist ook een fervent kamermusicus en trad in die hoedanigheid op in o.m. Bozar in Brussel, het Concertgebouw in Amsterdam, Diligentia in Den Haag en Gasteig in München. Zijn vaste kamermuziekpartners zijn vooraanstaande Franse musici als Ophelie Gaillard, Michel Dalberto, Yan Levionnois, Henri Demarquette en Nicolas Dautricourt, evenals violist Noé Inui en cellisten Ivan Karizna, Ella van Poucke en Anastasia Kobekina.

Vassilis is een vast lid van Piano Quartet Corneille (met Noé Inui, Daniel Palmizio en Ella van Poucke) waarmee hij op de meeste grote podia van Nederland stond zoals Concertgebouw Amsterdam, Philharmonie Haarlem, Muzis Arnhem, Vereniging Nijmegen, Muziekgebouw Eindhoven, Rotterdam-Doelen en Diligentia, Den Haag

Sinds zijn Amerikaanse debuut, op 15-jarige leeftijd, gaf Vassilis recitals op prestigieuze podia in New York zoals in Carnegie Hall, Merkin Hall en Morgan Library; in Washington trad hij op in o.m. Kennedy Center. Maart 2012 markeerde zijn eerste solorecital in Carnegie Hall, waarna hij door president Obama werd uitgenodigd om op te treden in het Witte Huis.

Naast zijn optredens componeerde Vassilis muziek voor diverse films en verschillende televisieseries en schreef hij een boek "Departure From the Functionality of Syntax", dat werd bekroond met de Scholastic Distinction Award op de Juilliard School.

Voor een uitgebreide CV klik op de [link](#).

Vassilis is aangesteld als docent aan de conservatoria van Athene en Tessaloniki.

Rieteke Hölscher (1969) is een in Kortenhoef woonachtige Nederlandse componist en pianist. Zij studeerde piano (klassiek & jazz) aan het Hilversums- (1992) en compositie (2016) aan het Utrechts Conservatorium. Na haar pianostudie volgde zij nog geruime tijd solo-lessen bij concertpianist Rian de Waal en ontwikkelde ze zich als een veelzijdig musicus met uiteindelijk een master compositie als gevolg. Haar muziek is zeer divers en kenmerkt zich door een sterke betrokkenheid bij publiek en uitvoerders zonder creatieve concessies te doen. Ze streeft naar een uniek geluid met grote toegankelijkheid, met als ideaal de kloof tussen muziekgeschiedenis, hedendaagse muziek en publiek te overbruggen. Daarbij heeft ze veel aandacht voor emotioneel-communicatieve, melodische lijnen, timbre en een origineel gebruik van extended techniques.

Als componist is Hölscher altijd op zoek naar nieuwe verbindingen, waarbij zij vaak hedendaagse muziek met educatie of verschillende kunstvormen combineert. Zo creëerde ze in 2018 'Il Cibo per La Musica' voor Jeugdorkest Bloembollenstreek, en in 2019 het project 'Disturbing Light', een compositie voor tape, livemuziek en art-video, uitgevoerd door eigen ensemble Cross Meeting.

Hölscher werd in 2012 genomineerd voor de Compositieprijs van 'Muziek Centrum Nederland', en was in 2015 finaliste bij 'Red de fagot'. In 2017 werd haar schets voor Robot-Toy-Piano geselecteerd voor de Gaudeamus Muziekweek.

Haar werk wordt in binnen- en buitenland uitgevoerd door gerenommeerde musici zoals het Groot Omroepkoor; de Utrechtse Studenten Cantorij; Marcel Worms en Bram van Sambeek, en uitgegeven door Donemus Publishing.

PROGRAMMA TOELICHTING

Schuberts Rondo in B mineur, D. 895, voor viool en piano, gecomponeerd in 1826, is een meesterwerk dat de diepte van Schuberts muzikale genie weerspiegelt. Het opent met een introspectieve violsolo die onmiddellijk de luisteraar meevoert naar een melancholische sfeer. De levendige dialoog tussen viool en piano in de afwisselende secties onthult Schuberts meesterschap in zowel melodie als vorm. Het werk kenmerkt zich door rijke harmonieën en expressieve nuances. Schubert creëert een aangrijpende balans tussen dramatische spanning en lyrische verfijning. Het Rondo bereikt zijn hoogtepunt in een levendige finale, waarin de virtuositeit van beide instrumenten schittert. Deze compositie getuigt van Schuberts vermogen om diepgaande emoties te vangen en te vertalen naar tijdloze muzikale schoonheid, waardoor het een blijvend meesterwerk in de klassieke muziekgeschiedenis is.

Maurice Ravel's Sonate nr. 2 in G voor viool en piano, gecomponeerd tussen 1923 en 1927, is een meesterwerk dat de modernistische stromingen van die tijd weerspiegelt. Dit stuk is doordrenkt met expressieve kleuren en complexe ritmische structuren. De sonate bestaat uit drie delen: "Allegretto," "Blues," en "Perpetuum mobile." In het eerste deel combineert Ravel lyrische melodieën met intrigerende harmonieën, terwijl het "Blues"-deel een innovatieve fusie van klassieke vorm en jazzachtige invloeden presenteert. Het stuk eindigt met het opwindende "Perpetuum mobile," een briljante en virtuoze finale. Ravel's Sonate nr. 2 belichaamt zijn unieke muzikale taal en blijft een boeiende en uitdagende toevoeging aan het repertoire van viool en piano, waarbij het de luisteraar meeneemt op een avontuurlijke reis door een rijke sonische wereld.

Rieteke Hölischer, Curtevenne: de historische naam van Kortenhoef, is een ode aan het eeuwenoude polderlandschap. De compositie, geschreven in opdracht van Stichting Kunst aan de Dijk, is tevens een feestelijke hommage ter gelegenheid van het 10-jarig jubileum van Noé Inui en Vassilis Varvaresos als performers in de concertserie die jaarlijks plaatsvindt in het Oude Kerkje aan de Kortenhoefsedijk. De muziek vertelt het verhaal van een gewone, alledaagse dag in de polder. In tien scènes komt het polderlandschap tot leven: weidevlakten, de waterkant, dramatische luchten bij zonsopkomst, maar ook mist en druilerige regen komen voorbij. Klanken van sereen klokgebeier, de roep van de karekiet, galopperende paarden worden afgewisseld met het gekrijs van zeemeeuwen die tegenwoordig hun plaats opeisen. De dalende motieven in de muziek zijn een verwijzing naar de inklinkende veenbodem waarop men hier woont. Het verstilde slot refereert naar het ongewisse in het leven, men weet immers niet of het morgen weer een alledaagse dag zal worden. Kortom, Curtevenne is een muzikale reis waarbij de luisteraar kan horen wat buiten zichtbaar is.

Brahms' Violosonate nr. 3 in D-mineur, Opus 108, gecomponeerd in 1886, is een meesterwerk dat de diepte van Brahms' emotionele rijkdom en vakmanschap illustreert. Het opent met een krachtig Allegro dat de luisteraar onmiddellijk in de dramatische sfeer van het stuk trekt. Het tweede deel, Adagio, onthult Brahms' lyrische genialiteit met zijn hartverwarmende melodieën en rijke harmonieën, waarbij het viool- en pianospel elkaar aanvullen en versterken. Het derde deel, Un poco presto e con sentimento, biedt een levendige afwisseling van thematische ontwikkelingen en virtuoze passages. Het afsluitende Presto agitato is een opwindende finale met ritmische intensiteit en expressieve diepgang. Brahms' derde violosonate belichaamt de romantische traditie, maar tegelijkertijd verkent het nieuwe wegen in harmonie en vorm. Het stuk weerspiegelt zijn volwassen meesterschap en diepgaande begrip van zowel de viool als de piano. De interactie tussen de twee instrumenten is subtiel en ingewikkeld, wat bijdraagt aan de diepgang van het werk. De sonate is een emotionele reis, variërend van intense passie tot tedere introspectie. Brahms slaagt erin om zowel technische virtuositeit als diepe expressie in evenwicht te brengen, waardoor de Violosonate nr. 3 een hoogtepunt blijft binnen het kamermuziekrepertoire en een krachtige uiting van Brahms' muzikale genialiteit.

Met dank aan ChatGPT